

HARANG-SZÓ

**A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és
a bokrosi Szent László templom híveinek lapja**

XIV. évfolyam, 3. (54.) szám, 2017. Október

„NEM MÚLNAK ŐK EL, KIK SZÍVÜNK BEN ÉLNEK...”

Hisszük a szentek egységét, várjuk a holtak feltámadását - imádkozzuk a hitvallásunkban, a Hiszekegy imádságunkban. Ezt ünnepeljük minden évben november első napján, Mindenszentek ünnepén (hisszük a szentek egységét), és erre emlékezünk november másodikán, Halottak napján (várjuk a holtak feltámadását). A test feltámadását persze nem várja az, aki beteg, vagy fogyatékos, de a holtak feltámadását igen. Az Apostoli Hitvallás szövege az Ösegyházban az eskü szövege volt: ha valaki keresztény lett, megkeresztelkedése után az Egyház új tagjaként esküt is kellett tennie. Napjainkban is, ha keresztény ember más keresztény vallásra tér, vagyis vallást változtat (pl. megkeresztelt protestáns, evangélikus, vagy református testvérünk katolizál) csak az Apostoli Hitvallás szövegét kell nyilvánosan a közösség előtt elimádkoznia (pl. szentmise keretében), mivel már meg van keresztelve.

A hitvallásunk másik szövegváltozata az Apostoli Hitvallás mellett a Nicea-konstantinápolyi Hitvallás, amelyben így imádkozunk: „Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban.” Hitvallásunk mindkét szövegváltozata kifejezi hűségünket Egyházunkhoz. Mi élők vagyunk a „Látható Küzdő Egyház”, elhunyt szeretteink és embertársaink pedig a „Láthatatlan Imádkozó Egyház”: együtt vagyunk tagjai Krisztus

Titokzatos Testének, az Egyháznak megkeresztelkedésünk óta. Ezt a 200 éve született Arany János így írta, amikor Halottak napján nagyszalontai nótáriusként (jegyzőként) kísért a temetőbe: „Azokkal időzöm, akik másszor voltak: mit az élet megvon, megadják a holtak.”

Amikor mi Halottak napján temetőinkben és sírkertjeinkben megemlékezünk elhunyt szeretteinkről, sok lehajtott fejű, búslakodó angyalt látunk a síremlékeken. Talán nem is gondolunk arra, hogy volt egy örömhírt hozó angyal is Jézus Krisztus üres sírjánál, az első

húsvétkor. Azóta mi sem a megfeszített- és kínhalált szenvedett Üdvözítőnket képviseljük, hanem a feltámadott és halált legyőző Krisztusunkat.

Templomainkban Mindenszentek ünnepén a liturgikus ünnepi szín a fehér, Halottak napján pedig a viola (vagy fekete) szín. Ez megkülönbözteti ezt a két napot, de összeköti a Hitvallásunk befejező mondata: „Hiszem a szentek egységét, várom a holtak feltámadását!”

Mindkét napon szentmisét celebrálunk templomainkban: kérjük szentjeink közbenjárását,

hogy találkozassunk velük és előttünk elköltözött szeretteinkkel Isten Örök Országában. Halottak napján pedig a szentmise liturgikus kánonja is vigasztal minket, amikor így imádkozunk: „Életünk csak megváltozik, de meg nem szűnik, és amikor halandó testünk enyészetnek indul, lelkünket a Mennyben örök otthon várja!”

folytatás a 2. oldalon

az 1. oldal folytatása

Az örök otthonnak, az örök életnek és az örök viszontlátásnak a reményében imádkozzunk elhunyt szeretteinkért a csongrádi-, a bokrosi- és a felgyői templomainkban és temetőinkben is mindannyian, akik „Hisszük a szentek egységét és várjuk a holtak feltámadását!” Kovács János atya

JUHÁSZ GYULA: CONSOLATIO

*Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.
Ők itt maradnak bennünk csöndesen még,
Hiszen hazánk nekünk a végtelenség.*

*Emlékük, mint a lámpafény az estben,
Kitündököl és ragyog egyre szebben
És melegít, mint kandalló a télen,
Derűs szelíden és örök fehéren.*

*Szemünkben tükrözik tekintetük még
S a boldog órák drága, tiszta üdvét
Fölissza lelkünk, mint virág a napfényt
És élnek ők tovább, szűz gondolatként.*

IMÁDKOZNI AZ ELHUNYTAKÉRT

(...) Van-e értelme imádkozni az elhunytakért? Keresztény hitünk válasza egyértelmű igen, akár egyénileg, akár a közös istentisztelet során tesszük. Nyilván nem azért, mintha Istennek emlékeztetőre volna szüksége, hogy ne felejtse el irgalmas lenni, mint ahogy egyéb imádságok esetében sem ez a helyzet. Hiszen Isten, amint tudásában, úgy szeretetében és irgalmában is tökéletes.

Azért imádkozik az elhunytakért az ember, amiért bármi másért is teszi. Az Istennek elmondott kérések nem Istennek, hanem az embernek válnak a javára. A halottakért végzett ima nagyban elősegíti, hogy gyógyuljon az a sérülés, amely az eltávozottak és az itt maradottak közötti kapcsolatban keletkezett. Valakinek az elvesztését igen gyakran kíséri természetes módon a félbeszakítottság érzése és ezzel együtt bizonyos fokú lelkiismeret-furdalás.

A keresztény azért imádkozik az elhunytjaiért, mert hisz a szentek közösségében, vagyis abban, hogy az e világból elköltözöttekkel is összekapcsolja a hit közössége. Ez a fajta kommunikáció azt jelenti: a halál nem akadályozza meg, hogy egymás felé kinyújtsuk a kezünket. Sokszor ilyenkor, a halál után tisztul ki a kép, lesz a nézőpont tágasabbá, következésképpen a kapcsolat egyértelműbbé, a bocsánatkérés valóságosabbá, a kiengesztelődés vigasztalóvá válik.

A halottakért mondott ima ugyanakkor nem csupán vigaszt nyújt a gyászolónak, hanem az elköltözött számára is erőt és bátorítást jelent. A földi világban is sokat jelent, ha valaki ott van mellettünk, jelen van számunkra, kísér bennünket. Vegyük például, ha egy gyerek úszni tanul. A szülei nyilván nem tanulhatják meg helyette, de a medence széléről a jelenlétük bátorítást és biztatást adhat neki, és ezzel könnyebbé teheti a tanulással járó nehézséget. Ugyanez működhet akkor is, ha valaki a mennyországbeli életet kell, hogy elsajátítsa.

A halottakért felajánlott imádságokkal a megholtakat biztosítjuk szeretetünk felől akkor, amikor kénytelenek elhagyni azt a világot, amelyet ismernek, és meg kell tisztuljanak azért, hogy megszülethessenek valami újra. A tisztulás voltaképpen az az állapot, amikor valaki Isten színe előtt fájdalmasan ráeszmél arra, hogy véglegesen el kell szakadnia a földi élettől.

Szent Ágoston egyik temetési beszédében így beszél erről: „Hogy is tudnál nem szomorkodni, amikor a lélekből élő test meghal, mert elhagyja a lélek? Aki járt-kelt, most fekszik, aki beszélt, most néma. Lezárt szemei nem kapnak fényt, fülei nem nyílnak meg semmiféle hangnak. A tagok abbahagyták hivataluk teljesítését: nincs, ki mozgassa járásra a lépést, munkára a kezét, felfogásra az érzéket. Ugye ez az a ház, amelyet az a nem tudom, melyik lakó feldíszített? Eltávozott az, ami láthatatlan volt, visszamarad az, amit most fájdalommal szemlélünk. Ez a szomorúság oka.”

Mégis a szomorúság és a gyász közepette erőt adhat a keresztény hit tanítása, hogy a halál nem szakít el végérvényesen egymástól. Így a fájó, metsző hiány az imádság által Istenben megnyugtató jelenlétté változhat.

Pécsi Egyházmegye honlapja, Csigi Péter írása

NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

Folytatva a plébániatörténeti sorozatot a ferencesek által vezetett Historia Domus bejegyzéseiből, most az 1937. szeptember és október hónapokban a Szent József plébánián történt eseményekről közlünk részleteket.

Üdvölet Csongrádól

Piskovavárosi templom, zárdakolostor

„Megkezdődik az iskolaév. Szeptember 3-án a sok apró magyar szinte zsúfolásig megtöltötte a templomunkat. A sok kicsi várakozásteljesen leste, mint csendülnek fel a Veni Sancte Spiritus ünnepélyes hangjai. P. Jozafát (a legmagasabb szerzetes-a szerk. megjegyzése) tartott egy igen kedves beszédet.

Szeptember 6-án kezdődött meg a tanítás. Hitoktatást a következő helyeken végeztünk: P. Szilveszter a Központi és a Széchenyi iskolákban, P. Jozafát a Síp utcai és a Kereszt téri iskolákban és P. Jeromos kezdő káplán heti 4 órában a Piroskavárosi iskolában.

Az épület (a kolostor-a szerk. megjegyzése) építésére vonatkozó egy évi jótállás lejárt. Szeptember 13-án megkezdtek az eddig feltárt hibák kijavítását. Elég sok javítani való volt. Szeptember 16-án az öreg Deák János bácsi szüretre hívott meg bennünket. P. Házfőnök (P. Keceli Mészáros Albert) és P. Jeromos mentek el hozzá.

Szeptember 21-én P. Házfőnök Jászberénybe utazott oratóriumi padok és tollvásárlás ügyében. Négy párnát tollal és teljes felszereléssel ingyen kaptunk.

Huszonötödikén voltak az építkezéssel kapcsolatos végelszámolások. Ekkor vettük át véglegesen és teljesen hibátlanul az épületet.

Október 1.: A Házfőnök a tanyára ment a feles bérlővel való különböző ügyek elintézése végett. Ötvennyolc zsák kukoricánk termett.

Október 3-án volt egy csoport Szívgárdistának a felavatása. Assiszi Szent Ferenc holnapi ünnepe

alkalmából eljött hozzánk P. König Kelemen (1944-1946 között plébániánkon gvardianként szolgált - a szerk. megjegyzése), aki délután 3-kor a Nagytemplomban, este 6-kor pedig nálunk tartott igen nagyszámú hívőssereg előtt prédikációt. A prédikáció után ugyancsak ő vezette a körmenetet, melyet P. Házfőnök és P. Szilveszter rendeztek és gondoskodtak arról, hogy a hatalmas tömeg rendben és fegyelmezetten vonuljon végig a közel 3 km-es útvonalon. Amerre a körmenet elvonult, a házak ablakaiban mindenütt gyertyák égtek.

Október 12-én Csanyi Forgóné a tőle kapott kelyhet bearanyoztatta, mert az eredeti aranyozás rossz volt.

P. Házfőnök Sajószentpéterre utazott missziót tartani. A misszió 16-án kezdődött és 24-én fejeződött be. P. Házfőnök hazafelé jövet Jászberényben átvette az ajándékképpen kapott 4 vánkost és 12 lepedőt.”

Forrás: A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012.

Összeállította: Révész József

ZARÁNDOKLAT AZ ELLÉS-MONOSTORHOZ

A csongrádi fahídtól indult a kerékpáros zarándoklat szeptember 9-én, szombaton délelőtt a Tisza túloldalán található egykori monostortemplom romjaihoz. A szabadtéri szentmisét Tópsi Bálint plébános mutatta be, aki 3 éve hagyományteremtési szándékkal szervezte meg először az utat azért, hogy Kisboldogasszony ünnepén ezen a helyen imádkozzunk a Szűzanyához. A szentmise után a jelenlévőknek alkalmuk nyílt közösségépítő beszélgetésre a szeretet-uzsonna elfogyasztása közben. A gyerekeket pedig egy izgalmas „kincskereső” program is várta.

Túriné Nádudvari Mária

A CSONGRÁDI TISZAI MÁRIA NAPOK 70. ÉVFORDULÓJA

Talán nem túlzás azt állítani, hogy Csongrád egyházi életének máig legmeghatározóbb eseménye volt Mindszenty József bíboros látogatása és a háromnapos Mária-napokkal járó több tízezres zarándoktömeg jelenléte. Az évforduló kapcsán felidézem az 1947. augusztus 15-től 17-ig tartó „Tiszai Mária Napok” eseményeit, melyekről Gulyás Martin, a PPKE doktorandusz-történésze így számol be:

Az érdeklődés óriási volt. A Kiskunfélegyháza–Szentés vasútvonalon három napon át állandó ingajáratban közlekedtek a vasúti szerelvények, hogy a közel félszáz helységről Csongrádra szállítsák a zarándokokat. A 26000 lelket számláló déalföldi kisvárosba a becslések szerint legalább 30000, legfeljebb 80000 hívő látogathatott el, a legtöbben az esemény csúcspontján, Mindszenty bíboros augusztus 17-i prédikációján voltak jelen.

A Mária-napokat augusztus 15-én, pénteken, délelőtt tíz órakor nyitotta meg dr. Pétery József váci megyéspüspök. Az elkövetkező két nap ígérkezett igazán mozgalmasnak, hiszen a város mindhárom temploma, az óvárosi Szent Rókus-, a Szent József- és a központi Nagyboldogasszony templom is állandó rendezvényhelyszín volt. Augusztus 16-án került sor a Szent Rókus templom búcsújára, amikor is Kovács Imre püspök és Sulyok Béla szentesi plébános tartottak szentmisét. A templomból az ősi, 300 éves Mária-oltárképet körmenetben a városháza előtt felállított oltárhoz vitték.

A nap délutánján érkezett meg maga Mindszenty bíboros, akit Kunszeri Béla, Csongrád vármegye alispánja és a város kommunista polgármestere, Császi Ferenc fogadott. A város fő útján lovasbandérium és cserkészekből álló kerékpáros díszszázad kísérte a bíborost a Nagyboldogasszony templomhoz, ahol Pétery József püspök és a város plébánosa, Szolnok János üdvözölte. Az esti órákban a város mindhárom templomában szentségimádás volt.

A Nagyboldogasszony templomban tartandó éjjeli szentmisére gyertyás körmenetben érkeztek be a másik két templomból a hívek, hogy részt vegyenek a Vedres Béla kiskunfélegyházi plébános, pápai kamarás celebrálta szentmisén. Az áldoztatás – melyet 70 pap végzett – csak a hajnali órákban ért a végéhez.

Augusztus 17-én reggel 9 órakor vette kezdetét az ünnepi program. A városháza előtt felállított szabadtéri oltárnál került sor a főpapi szentmisére, majd a városháza erkélyéről elmondott ünnepi prédikációra. Mindszenty beszédének részletei:

„Városotok történetében azt olvastam, hogy ősi katolikus hitét mindenkor megtartotta. Volt idő,

amikor az egyetlen templom a tatárok lóistállója volt. Lopva jelentek meg itt a török időkben vándorbarátok és »száraz papok«. Ellés-monostor romjai bencések vértanúságáról beszélnek. A népet tizedelte, megette a pestis. De a hit töretlenül élt itt. Azok, akik ma Mária-napokat rendeznek, 30 nemzedéken keresztül lelkileg az Egyházon át, a szentek egységének hitén át összeérnek, eggyé lesznek Szent István csongrádi magyarjaival. Eszerint kilenc és fél évszázada a Tisza folyton azt csobogja, temetőitek világa néma szószékként azt hirdeti a ti

vallástokkal: Hiszek egy Istenben, Mindenható Atyában, a Jézus Krisztusban, Szentlélekben, szent katolikus Anyaszentegyházat, örökéletet.

Él a törvény háborúkon, forradalmakon keresztül: Ne ölj, Ne paráználkodjál, Ne lopj, Ne hazudj, Ne rágalmazz, Ne mocskold az Egyházat se divatból, se érdekből! Él a hét szentség világa! A keresztség kiemel új életre, külön életre. Ahol kiritkítják a keresztséget, elpogányosodik az élet.

Mária-nap – katolikus megerősödés. Maradjatok katolikusok és magyarok, óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában közelítenek. Magyarok legyetek, Szent István és a Nagyasszony népe egyéni, családi és közéletben.”

Este 9 órakor Rákosi Mátyás nevét viselő hajón (!) bocsátották vízre az Oltáriszentséget, melyet a gátoldalon gyertyás menet kísért.

Összeállította: Dr. Botos Katalin

MÁRIÁT DICSÉRNİ, HÍVEK JÖJJETEK!

*„Nyíljon ki szívetekben az örömvirág, zengjete,
hogy hallja meg az egész világ! Édes Anyánk
hozzád jöttünk, lángadozva mert szeretünk,
Ó, Szűz Mária! Hogy köszöntsünk, úgy mint
egyor az Úr anygala.”*

Ezt a dalt zengte a csongrádi és sok más helyről érkező zarándok, szívében valóban kinyílt örömvirággal, amikor szeptember 10-én megérkeztünk a Mátraverebély-Szentkút Nemzeti Kegyhelyhez és Szűzanyánk kegyesobrához.

Hajnali 5-kor indult két busszal zarándok csapatunk Csongrádról a Kisboldogasszony búcsúra, és Isten segítségével épségben megérkeztünk a kegyhelyre. Az út mindkét járműben remek hangulatban telt, a zarándok társak már jól ismerték egymást más lelki kirándulásokról is, ahogy ők mondták már egy „összeszokott csapatról” van szó.

Mikor megérkeztünk a helyszínre, elindultunk a templom felé. Nem jutottunk messzire, mikor egy atya kitért karokkal, szinte ragyogó arccal már messziről köszöntött bennünket, megcsókolta a „zarándok keresztünket”, és ennél már csak akkor ragyogott jobban egész lényre, mikor megtudta, hogy Csongrádról érkezünk.

Ez a ferences szerzetes nem más volt, mint Dr. Orosz András Lóránt, a kegyhely igazgatója, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola egykori rektora, egyházjogász, kutató, aki Orosz Imre bácsinak, a csongrádi Szent György cserkészcsapat egykori vezetőjének gyermeke. Így szinte ismerősként, szeretett rokonként köszöntötte és áldotta meg a csongrádi zarándokokat. Ezután még nagyobb örömmel és meghatódottsággal szívünkben köszönthettük a Szűzanyát imáinkkal, énekeinkkel.

A búcsúi szentmise előtt Veres András győri

püspökatyá tartott elmélkedést, amely során felhívta figyelmünket a család fontosságára, az összetartásra, és hogy a szülőknek kell példát mutatni gyermekeik számára a lelki életben is. A napot még különlegesebbé tette, hogy a Szent László ereklyét is elhozták Győrből a búcsúra. Szent Lászlót is követendő példának állította eléünk, mint a hit védelmezőjét és terjesztőjét.

Ezután a zarándok hívek búcsúi nagymisén vehettek részt, amelyet Veres András püspök úr és Stanisław Dziwisz bíboros mutatott be. A lengyel atya is Szent Lászlót állította a szentbeszéde központjába, közös védőszentként mutatta be, hisz Szent László Lengyelországban született. A mise végén búcsúi körmeneten vettünk részt, ünnepi áldásban részesültünk.

Miután a kegytárgyak boltjában is látogatást tettünk, elindultunk hazafelé, ám útközben ellátogattunk egy másik nagyon híres Mária-zarándokhelyre, a falloskúti Szűzanyához. „A Mária kápolna története viszonylag rövid időre nyúlik vissza, 1947-ben jelent meg a Szűzanya Sánta Lászlónénak Hasznos községben. Kérte keresse meg a forrást, ennek hatására megtalálták a falloskúti forrást. Csak évtizedekkel később épülhetett fel a kápolna. Itt élt az ország egyetlen hivatásos remetéje Paszkál, azaz Szél Sándor, aki 2011-ben tért vissza Mennyei Atyánkhoz.”¹

Az erdő mélyén megbúvó gyönyörű kegyhely után ezzel a dallal indultunk haza, és talán még lefekvéskor is szívünkben szólt hálaképpen:

Elcsendesül a föld zaja, nyugodtabb a lélek.

Elköszönök Máriától, de még visszatérek.

Mosoly ül az arcán, mintha boldog lenne.

Mária nem hagy el senkit, aki bízik benne.

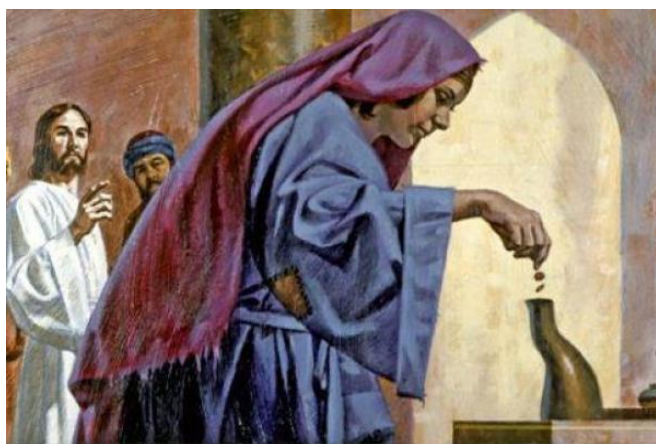
Ezúton is szeretnénk megköszönni az atyák támogatását és a szervezők áldozatos munkáját!

Szabó Klára

¹ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Fall%C3%B3sk%C3%BAt>

FILLÉRES FELJEGYZÉSEK

„...Ezután leült szemben a kincstárral és figyelte, hogy dob a nép pénzt a perselybe. Sok gazdag sokat dobott be. De aztán jött egy szegény özvegy, s csak két fillért dobott be. Erre odahívta tanítványait, s így szólt hozzájuk: „Bizony mondom nektek, ez a szegény özvegy többet adott mindenkinél, aki csak dobott a perselybe. Mert ők a feleslegükből adakoztak, ez pedig mindent odaadott, ami csak szegénységétől telt, egész megélhetését.” Mk 12,41-44

Jézus jelen van a nép között. Leül és nézelődik. Jönnek sokan. Szép ruhában, felövezve, talán kísérettel. Jól láthatóan, hogy mindenki tudja, bedobják a perselybe adományukat. Jönnek kevésbé fennhéjázó, egyszerűbb emberek, szintén odaadva Istennek, ami az Istené. Jézus szeme mégis egy szegény asszonyon akad meg, őt állítja példaképnek. Ismeri őt, szíve tisztaságát, élete reménytelenségét. Özvegy. Nincs mellette férfi vagy család, aki segítené. Magányos, még sincs egyedül. A támasza a Mindenható, aki jelen van.

Van már vagy tíz éve, amikor először belém hasított a felismerés, ez a történet nem az anyagiakról szól. Sokkal mélyebb mondanivalót rejtget. „Sok gazdag sokat dobott be.” Attól függetlenül, hogy van pénzünk vagy nincs, érezhetjük magunkat gazdagoknak. Járulhatunk Isten elé úgy, mint aki adományoz Neki. Megtiszteli az Urat azzal, hogy eljön hetente vagy akár naponta a templomba, teszi a jót, adakozik, dolgozik az Úr szőlőjében. Imádkozik lelkiismeretesen. Jó keresztényként él. Nincs ebben semmi kivetnivaló! Vagy mégis?

Jézus azt mondja, ők a feleslegükből adtak, ez pedig mindent odaadott, ami a szegénységéből telt. Nem azon van a hangsúly ki mennyit dob be a közösbe, hanem milyen lélekkel!

Így indulunk el Isten felé a legtöbben.

Adunk a feleslegükből. Odaadjuk azt a részt az életünkéből, amittől viszonylag könnyen meg tudunk válni. Ha haladunk előre Isten felé, előbb-utóbb elérünk a határainkig. Rájövünk, mennyire szegények vagyunk, és nem tudunk Istennek adni semmit, amit ne Tőle kaptunk volna. Egyedül a szabad akaratunkat. Ő ugyanis annyira tiszteli a mi emberi méltóságunkat, hogy erőszakkal nem vesz el semmit. Megvárja, amíg mi adjuk oda. Arra a két fillérre vár! Nem érdekli a sok! Neki az a kevés kell, ami szegénységükből telik! Az, ami nélkül nem tudnánk elképzelni az életet, ami evilági biztonságunk utolsó pillérje. Az a valami vagy valaki, aki fontosabb, mint Ő. Egészség, karrier, társ, gyermek, anyagi jólét? Vagy inkább a megbecsülés, mások tisztelete, véleménye? Egy elképzelés, egy vágy? Esetleg egy bebetonozott istenkép, ami eltakarja az élő Istent? Kinek, mi.

Mindenki életében eljön a felismerés ideje. Gyász, fájdalom, csalódás, kudarc, reménytelenség. Adjunk hát hálát az ilyen helyzetekért! Fogadjuk el és köszönjük meg Istennek, bármilyen fájdalmas is. Ha megtaláltuk a mi két fillérünket, dobjuk a perselybe, és kérjük az Urat, dicsőüljön meg a mi életünkben, irgalmasságában, igazságosságában és mindenhatóságában! Ő nem fog minket válasz nélkül hagyni.

Segítsenek ebben a Szent Angyalok és a szentek, akik már végig járták az utat előttünk! Szent Ferenc atyánk, aki példát mutattál nekünk a szegénység szeretetében könnyörögi érettünk!

Tóthné Horváth Anikó

BOLDOGNAK LENNI

Boldognak lenni nekem csak annyi:
Látni egy embert mosolyogni!
Látni a szemén, hogy szívből nevet;
Boldognak lenni ettől is lehet!

Boldognak lenni nekem csak annyi:
Egy szegénynek kenyeret adni...
majd hála jeléül feléd nevet;
Boldognak lenni ettől is lehet!

Boldognak lenni nekem csak annyi:
Másoknak mindig, mindig csak adni:
mosolyt, ölelést, segítő kezét;
Boldognak lenni ettől is lehet!

Boldognak lenni nekem csak annyi:
Istennel élni, Vele maradni!
Érezni azt, hogy örökké szeret;
Boldognak lenni CSAK ETTŐL lehet!

(Hóber Orsolya)

KIRÁLY VAGY! EGYHÁZMEGYEI NYÁRI TÁBOR

Idén Domaszék-Zöldfáson lett megtartva a 14. tábor, melyre megint sok fiatal jelentkezett egyházmegyéinkből.

A hét nap témája Szent László király példaadó élete volt, aki igen fontos szerepet tölt be magyar történelmünkben. Napi szinten tanultunk valami újat legendás királyunkról, Ő mindent megtett, hogy Isten ígéje az ország minden részén munkálkodjon. Nagyon tanulságos és példamutató tettei még a mai fiatalokat is elgondolkodtatta. Sokakban felmerült a kérdés: vajon bennem is rejtőzik-e egy király, aki ekkora tettekre képes? A fontos azonban az, hogy ma, a mindennapokban álljunk helyt, ki-ki a maga körülményei között, saját talentumait hasznosítva.

A tábor ideje alatt sok helyen megfordult csapatunk: meglátogattuk Szegedet, körbejártuk a dómot, ahol sok-sok érdekességet hallottunk többek között Szent Lászlóról is.

Az utazgatásokon kívül a táborhelyen is sok program várt bennünket, melyek megmozgatták testünket-lelkünket. Akadályversenyek, sorversenyek adtak lehetőséget egymás megismerésére az első napokban. Későbbiekben kézműves foglalkozások és sportprogramok során nyílt lehetőségünk Szent László korába képzelni magunkat. Az utolsó napokban pedig megrendezésre került a lovagi torna, melyen minden kiscsoport megmérkőzött egymással. A torna több középkori hangulatú játékkal záródott, utána kisorsolásra került, ki legyen a tábor királya és királynéja. Az ünnepélyes avatás után este táncház vette kezdetét, ahol megünnepelhettük a királyi párt.

A tábor alatt sok barátság kötődött, a közösségben mindenki boldog volt. A sport, a

színes programok és a közös imák kovácsolták össze azt a társaságot, amely egy héten keresztül úgy működött, mint egy nagy család. A sok jó emlék elsősorban a szervező Ifjúságpasztorációs Irodának köszönhető, és a szegedi seminaristáknak, önkénteseknek, akik egy darabot a nyárból csak ránk szenteltek. Veréb László atya volt az egész tábor lelki vezetője, aki papi feladatai ellátása mellett játékainkban is rendszeresen részt vállalt.

A tábor ünnepi szentmisével zárult, ahol Gyulai Endre püspök atya tartott beszédet a jelenlévőknek. Utána könnyes búcsúval mindenki indult a maga útjára, de legbelül számítottunk rá, hogy jövő nyáron újra találkozunk mindenkivel!

Levstok Benedikt

BÚCSÚ A FERENCESEKKEL SZEGEDEN

Legyünk bátran, nyitottak, és találkozzunk, közeledjünk a másik ember felé! Ez volt a vezérgondolata Orbán Szabolcs atyának, az Erdélyi Ferences Rendtartomány provinciálisának, aki az idei szeged-alsóvárosi Havas Boldogasszony-napi búcsú vasárnap délelőtti miséjének főcelebránsa volt. Prédikációjában javasolta a híveknek, hogy csak akkor lesz igazán teljes a búcsú, ha még ott elhatározzuk, hogy ráköszönünk, vagy bekopogunk ahhoz az embertársunkhoz, akihez eddig valamilyen oknál fogva nem közeledtünk, távolságot tartottunk. Az ebből fakadó nyitottság egy újjászületés kezdete lenne számunkra, és példaként szolgálna környezetünknek. Az ünnepi szentmise körmenettel zárult.

Erre a búcsúi szentmisére hagyományosan csongrádi hívek is elzarándokoltak, és imáikban megköszönték a Szűzanyának, hogy gondot visel ránk, „szegény magyarokra”.
Révész József

„A SZERETET SOHA EL NEM MÚLIK”

„Az év praxisa a Kárpát-medencében” című pályázatot az ÁNTSZ Országos Tisztifőorvosi Hivatal indította el abból a célból, hogy az emberséges, példaértékű és szakmailag is elhivatott gyógyítókra irányítsa a nyilvánosság figyelmét. Első körben ajánlásokat, jelöléseket vártak a hálás betegektől, történeteket az adott háziorvosról, melyek alapján a zsűri kiválasztotta a legjobbnak ítélt hazai és határon túli orvos-nővér párosokat, akikre szavazni lehetett. Az internetes szavazáson legtöbb szavazatot elérő 10 háziorvosi praxis kapta meg „Az év praxisa” díjat. A díjátadó gálát az Emberi Erőforrások Minisztériumában rendezték meg. E nemes versenyben városunkból Dr. Gali Ida házi gyermekorvos 33 ajánlással és 25 ezer szavazattal a második helyen végzett. Ebből az alkalomból kértük meg Doktornőt, hogy tekintsen vissza eddigi életútjára, és mondja el gondolatait e szép kitüntetés kapcsán, melyhez szívből gratulálunk!

1951. január 9-én születtem a Tiszazug kis falujában, Csépán, amit körülvesz a Tisza és Körös vonulata. Nagyon jó gyerekkorom volt, jó szüleim voltak. Ők megtanítottak a szeretetre, emberségre, becsületre, őszinteségre, magyarságra, hogy minden emberben Isten fiát lássam. - Mindig legyél önmagad! - mondta édesanyám. Azt hiszem ezt a hitelességet, egyszerűséget, empátiát szeretik a betegek bennem a szakmaiságom kívül.

1969-ben érettségiztem a Horváth Mihály Gimnáziumban Szentesen, és foglalmam sem volt, hogy mi szeretnék lenni? De a jó Isten már akkor is tette a dolgát életemben: egy vesekő által kórházba kerültem, ahol az orvosom szimpatikus viselkedése és orvostanhallgató szobatársam jelenléte megadta a lökést, hogy beadjam jelentkezésemet a Szegedi Orvostudományi Egyetemre. S lám Isten útjai kifürkészhetetlenek, de Ő már akkor is tudta, hogy mit miért tesz, mert idestova 41 éve vagyok a pályán!

Ars poétikám a Szeretethimnuszról: „A SZERETET SOHA EL NEM MÚLIK”. Bőjte Csaba atya szavaival élve szeretném minden emberből kiszeretni a jót. És ez működik, mert mindenki jónak születik. Az emberekkel meg kell tanítani, hogy szeressék önmagukat, mert ha magukat nem tudják, akkor a másik embert sem fogják tudni szeretni. A szeretet és hála egy olyan

emelkedett életérzés, ami vonzza a jót, és úgy gondolom, hogy ezzel minden napot ünnepnappá lehet varázsolni. Meg kell értetni, hogy minden ember egyedi érték, mindenki szeretni való és szeretetre vágyó. Szeretet, hála, megbecsülés akkora érzelmi töltet, hogy kifogyhatatlan energiával bírnak. Aki bízik és szeret, szeretetre van ítélve.

1976-ban végeztem a Szegedi Orvostudományi Egyetemen, és 4 évig az orosházi kórház gyermekosztályán dolgoztam. A viiharsarokban nem volt orvos, és én az év 365 napjából 340-et ügyeltem, fiatal voltam és fáradhatatlan. Szakvizsga után Csongrádra kerültem. Ide jöttem férjhez, itt születtek a fiaim - az élet csodái -. Lehet így fogalmazni, mivel 10 professzor azt mondta, hogy sosem lehet gyermekem. Hála Istennek ez nem így lett, mert Ő akkor is segített, és 4 műtét után egy negyed petefészekkel lett két fiam, akik a legnagyobb értékeim. Most már van egy unokám is, Izabella, aki első osztályos, és nagyon huncut ügyes, igazi tiszta lélek. A munkám és ők, akikért érdemes élni. A férjem még 1999-ben meghalt, így egyedül neveltem két kamasz fiamat, de sosem éreztem magányosnak magam, mert a jó Isten mindig gondoskodott feladatról. Nem volt könnyű az életem, de mindig csak a jóra és szépre emlékezem, és megköszönöm a jó Istennek a jót, de a rosszat is, amit kaptam, mert általa váltam olyanná, amilyen vagyok. „Az élet oly rövid, gyorsan elszalad, a cselekvő szeretet, ami örökké megmarad.”

2017 márciusában volt a térdműtétem, amikor beneveztek a betegek „Az év praxisa” pályázatra. Mikor megtudtam, nagyon meghatódtam és megörültem a betegek bizalmának és szeretetének. Ezt a nagy összefogást, amit értem tettek ajánlásaikkal és

szavazataikkal, nem lehet elfelejteni, amit nagyon köszönök! Akkor megerősítést adtak a szürke hétköznapiakban, hogy amit csinálok, jól csinálom, és menjek tovább a krisztusi úton. Ezzel a szép Prohászka Ottokár idézettel kívánok jó egészséget és kegyelmet Mindenki életére:

KŐ AZ ÚTON

Gondolod, kerül életed útjába
Egyetlen gátló kő is hiába?
Lehet otromba, lehet kicsike,
Hidd el, ahol van, ott kell lennie.

De nem azért, hogy visszatartsd téged
S lohassza kedved, merészséged.
Jóságos kéz utadba azért tette,
Hogy te megállj mellette.

Nézd meg a követ, aztán kezdj el
Beszélgetni róla Isteneddel.
Őt kérdezd meg, milyen üzenetet
Küld azzal az akadállyal neked.

S ha lelked az Istennel találkozott,
Utadba minden kő áldást hozott.

BÚCSÚ A CSONGRÁDI SZENT RÓKUS TEMPLOMBAN

„A bűcsű (latinul: indulgentia) egy katolikus bűnbánati vallásgyakorlat, amely a bűnbánat szentségében már fölöldozást nyert bűnért járó, ideigtartó büntetés elengedése.

A katolikus tanítás szerint a bűnbánat, illetve a gyónás visszavezet a kegyelem állapotába, az isteni életbe, viszont a bűn „nyomai”, pl. a kialakult rossz szokások megmaradnak bennünk (lelkünkben, pszichénkben, reflexeinkben); ezért, valamint a bűnnel együtt járó károkozás miatt szükségünk van vezeklésre, illetve ezért jutnak emberek az „ideigtartó”

büntetésre, a „tisztítótűzbe” is. A teljes bűcsű az „ideigtartó” büntetéstől, vagyis (ha most meghalnánk) a tisztítótűztől szabadít meg minket, illetve a tisztítótűzben szenvedőket a mennybe juttatja. A bűcsű eredeti neve „elengedés” volt. Ez azt fejezte ki, hogy Isten az Egyház által elengedi az ideigtartó büntetést. A magyar „bűcsű” kifejezés arra utal, hogy az ember bűcsűt vesz a rá váró büntetéstől, Jézusnak az Egyház révén közvetített kegyelme által.” (<https://hu.wikipedia.org/wiki/Bűcsű>)

Mint ahogy a fenti idézet is írja, a bűcsű az „ideigtartó” büntetés elengedése. Tócsi Bálint atya által augusztus 19-én, szombaton este tartott Szent Rókus templom bűcsűja is lehetővé tette a hívek számára, hogy a mise után lelki megkönnyebbüléssel és megnyugvással lépjenek ki a templom ajtaján.

Bálint atya beszélt a templom nevét adó Szent Rókus életéről, aki nemesi családból származott, és édesapja az örökséggel együtt négy dolgot bízott rá: 1. Jézus Krisztus szolgálata; 2. Szegények, árvák, özvegyek segítése; 3. A vagyon jó célra használata; 4. Nyomorultaknak, szegényeknek otthon adása.

Szent Rókus, mellén egy piros, kereszt alakú jellel született, és mély vallásos nevelésben részesült. Örökségét pénzzé tette, melyet a szegényeknek, kórházaknak, menhelyeknek ajándékozott. Segített a betegek gyógyításában.

Szent Rókus élete végéig testétől-lelkestől Istennek élt, és nem veszítette el hitét. Bálint atya kérte a híveket, hogy imádkozzanak minél többet, mert az ima erejével biztosan meghallgatásra kerül könyörgésünk, kérésünk Isten felé.

„Örüljete az örülőkkel, sirjatok a sírókkal. Egymással egyetértésben legyetek, ne legyetek nagyratörők, hanem az alázatosakhoz tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcsek önmagatok szerint. Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó. Ha lehetséges, amennyire töletek telik, éljete minden emberrel békességben.” (Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája – Pál levele a rómaiakhoz 12:15-18) Sebestyén Krisztina

GYEREKSZÁJ

Kirándulás alkalmával felmentünk egy kilátóra, ahová rengeteg lépcső vezetett. Kisfiam ment elől, s amikor felért, mondtam neki: - Na, Robika, most aztán szétnézhetsz! Ő kissé csodálkozott ugyan, de balra, majd jobbra nézett és kijelentette: - Anya, nem jön semmi!

Oviban tanulságos mesét hallgattak. Itthon megosztja velem a tanulságot: - Többet ésszel, mint erővel. Merő kíváncsiságból megkérdeztem tőle, vajon tudja-e, mit jelent ez. Mire ő: - Azt, hogy nem szabad kézzel verekedni, csak fejfel!

- A kistesódra majd nagyon kell vigyáznunk amikor megszületik, mert nagyon kicsi lesz és törékeny.

- Miért, üvegből lesz?

Óvoda után, amikor apa is hazaér a munkából, társasozni szoktunk. Apa a legügyesebb, sokszor legyőz minket, lányokat. Egyszer az oviban az óvónéni megkérdezte a lányomat, mit szoktak otthon csinálni. Tündi válasza: - Apa hazajön, és jól megver minket.

FEJTÖRŐ

A következő badar mesében 5 fiú és 5 lány keresztnéve található. Keresd meg őket, majd írd le helyesen!

E mesebeli rénszarvas kapálta másnak a földjét. Sokan nagyon szívesen hallgatták, miközben tíz halász lógatott hálót a tóba. A vezérhalász kérte rézfűvósok fölvonulását, de azok ott óhatatlanul megfáztak volna, ezért nem jöttek. Érthető, hogy a halász kiabál: intő példa ez mindenkinek!

Fiúk:.....

.....

Lányok:.....

.....

MINDJÁRT JÖN...

A Pesti Ferencesek temploma a fiatalok fontos központja. A vasárnap esti fél nyolcas misén mindig tele van. A tavaszon elmentünk az unokánkkal, és a félhomályos templomban a szép, halk énekszó egészen elvarázsolt. A fiatal ferences atya az ugyancsak ifjú közönségnek sportból vett példabeszédet mondott.

A Zalaegerszeg kosarasai igen jól játszanak. Kék a ruhájuk színe. Szurkolótáboruk a Kőrmend elleni meccsen – biztos nagy részük nem járt templomba – efféle szöveggel buzdította a jól játszó játékosokat: „Hajrá, kék Isten!” Meg is nyerték.

A visszavágón, Kőrmenden azonban jól kezdtek a helyiek. Elég sok ponttal vezettek. Az ő szurkolóik erre gunyorosan skandálni kezdték – ők se nagyon jártak hittanra, nyilván –: „Hol az Isten?! Hol az Isten?!” Mire a maroknyi zalaegerszegi így válaszolt: „Mindjárt jön! Mindjárt jön!” Alaposan meg is verte Zalaegerszeg ez alkalommal is a kőrmendi csapatot.

A fiatal atya arra bízta ezek alapján a hallgatóit, hogy sose csüggedjenek, ha éppen nem megy valami. Ne aggódjanak, Isten „Mindjárt jön! Mindjárt jön!”

Dr. Botos Katalin

BALATONON JÁRT A CSOKI

Szeptember 8-tól 10-ig három napot együtt töltött a Balaton mellett a Csongrádi Katolikus Ifjak (CSOKI) közössége. Az első napon elfoglaltuk a szállásunkat Siófokon, majd egy kis esti sétát tettünk a parton. Másnap révvel átmentünk Tihanyba, ahol túráztunk és megnéztük az Apátságot. Délután megmártóztunk a Balatonban. Az utolsó napon, szentmisén vettünk részt Siófokon. Hazafele menet megálltunk Dégen, és megnéztük a Festetics kastélyt.

Pap Imre

FERENCES CSALÁDI NAP

Kilencven évvel ezelőtt, 1927. december 11-én szentelték fel Piroskavárosban az Isteni Megváltó Leányai szerzetesrend nővérei által vezetett Gróf Károlyi Sándor Római Katolikus Elemi Leányiskolát. Erre az évfordulóra emlékezett a Piroskavárosi Általános Iskola, a Szent József plébánia és a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület közösen szervezett családi nappal szeptember 16-án, szombaton.

A vendégek fogadása és a gyülekezés a Szent József templom előtti területen történt. Az ünnepséget Kovács János atya nyitotta meg. A megjelenteket a KEDD 25+ Kecskeméti Ifjúsági Imaközösség zenés áhítata köszöntötte. Az ezt követő ünnepi szentmisét Tópsi Bálint plébános atya és Kovács János atya mutatta be. A mise után a jelenlévők átvonultak az iskolába, ahol ünnepi megemlékezés következett, majd plébános úr megáldotta a tanintézetet.

Ebéd után a gépjárművek megáldása, játékos gyermekprogramok, íjászat és kürtöskalács sütés töltötte ki a délutánt.

A kora esti szentmisét követően tábortűz, szalonnasütés zárta a napot a templomkertben.

Révész József

PAPI FOCI

Szöges cipőre és futballmezre cserélték a reverendát és a palástot katolikus és protestáns lelkipásztorok a reformáció 500. évfordulója alkalmából.

Az október 8-án, vasárnap délután megrendezett barátságos torna a katolikus papok négygólos győzelmével végződött a felcsúti Pancho Arénában. A győztes csapatot erősítette plébánosunk, Tópsi Bálint atya is, aki a mérkőzés után a következőket hangsúlyozta: „Valójában nem is az eredmény a fontos, hanem hogy találkoztunk, és hogy ezt az első lépést újabbak kövessék.” A folytatás lehetőségére látnak esélyt a szervezők, és remélik, hogy nem kell újabb 500 év ahhoz, hogy újra pályára léphessen a katolikus egyház és a protestáns egyházak futballválogatottja. Bár Felcsúton egymás ellen játszottak, Jézus Krisztus csapatában azonban együtt küzdenek a lelkipásztorok.

TNM

MINISTRÁNSOK ERDÉLYBEN

A szorgalmas ministránsok egyhetes erdélyi jutalom kiránduláson vehettek részt július 31. és augusztus 4. között, Bálint atyával.

SZENT ÁGOSTONRA EMLÉKEZTEK ÓBECSÉN

*"A Szentírást a lent lakó emberi nem gyöngesége
fölé rendelted, hogy legyen mire föltekintenie..."*
(Szent Ágoston)

A délvidéki Keresztény Értelmiségi Kör (KÉK) az idén ismét Óbecsén szervezte meg védőszentjének, Szent Ágostonnak az ünnepét. Augusztus 26-án, szombaton a Szent Antal-plébánia udvarában gyülekeztek a vendégek a Vajdaság tizenkét településéről és Magyarországról: Kunszentmártonból (tizennégyen) és a testvérvárosból, Csongrádról (tízen). Egy-egy ünnep mindig a cél mellett magával hozza a viszontlátás megismételhetetlen örömét. Nem volt ez másképpen a Szent Ágoston tiszteletére Szent László évében megszervezett rendezvényen sem.

A templomot bejárja a napfény. Laurinyecz Pál kunszentmártoni kántor és kórusvezető ujjai érintésére az orgona az első ütemekkel üzeni, hogy kezdődik a rendezvény. *Győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat*, énekli Fenyvesi Zénó óbecsei tanuló, majd hozzá csatlakozik Séra Erzsébet kunszentmártoni festőművésznő, kántor. *Millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat*. A következő sort már ketten éneklik, majd felcsendül a kórus éneke és a refrén, amelybe már mindenki bekapcsolódik. Meghatódás.

Köszöntő az ünnepet szervező házigazdától, a szervezet alelnökétől és a helyi csoport vezetőjétől, valamint Szabó Károlytól, a KÉK elnökétől.

Pósa László, az óbecsei Szent Antal-templom plébánosa, minden nagyobb óbecsei KÉK-rendezvénynek otthont adója, Szent Ágoston életéről és munkásságáról szól. A szent az akkor még keresztény észak-afrikai Thagastében

született 354. november 3-án, és Hippóban halt meg 430. augusztus 28-án. Nem mindig volt hívő, sőt kicsapongó életet élt, de végül megtalálta az Istenhez vezető utat – ismerteti a fordulatokban gazdag életutat az előadó, majd szokatlan módon az édesanya, Szent Mónika bemutatásán keresztül érteti meg a hallgatósággal a fiút. Mondandóját századokat áthidalva a jelennel ötvözi.

Előadását a kunszentmártoni Szent Márton Kórus Szent Ágostonról szóló éneke követi. A Szent László emlékévkben a lovagkirály trónra lépésének 940. és szentté avatásának 825. évfordulója alkalmából a kunszentmártoni kórus imádságos Istenhez fordulással és hálaadásképpen mutatja be *Szent László dicsérete* című műsorát.

Az esemény hivatalos része szentmisével zárul, melynek végén felcsendül a két legszebb ima: a *Boldogasszony anyánk* és a *Himnusz*. Mindenki énekel. Az arcokon lepereg egy-egy könnycsepp. Az ima ereje és a mise misztériuma megrendíti és meg is erősíti a hívők lelkét.

A kötetlen program része a közös ebéd, a barátságos beszélgetések, a séta a Tisza-parton, a felújításban lévő városközpont és a belvárosi templomok megtekintése. Megható búcsúzás az utazóktól és a következő találkozás nyugtató reménye.

Szilágyi Edit, Vajdaság

A FELGYŐI SZENT ISTVÁN TEPLOM BÚCSÚJA

Augusztus 20-án, Szent István király ünnepén tartották meg a felgyői templom búcsúját. A szentmisét Kovács János atya celebrálta, aki az ottani ministránsok egyikét egy kis ajándékkal lepte meg „ezüst” ministrálása alkalmából. A szentmisén a csongrádi templomi énekkar is részt vett, melynek én is tagja vagyok. A hívek szeretettel fogadtak bennünket, és mi is szépen énekeltünk. Az idő is kegyes volt a körmenet

számára, hiszen nem esett az eső. A szentmise végén nagy meglepetésben volt részünk: a felgyői Polgármester Úr frissen sült kemencés házi kenyérrel lepte meg a híveket. Erről eszembe jutott, hogy édesanyám annakidején milyen finom kenyeret és lángost sült a kemencében!

Az agapén is nagyon sok finom sütemény volt, az ottani hívek kitettek magukért. Hazainduláskor mindenki megszentelt kicsi cipőt kapott. Örömmel és feltöltődéssel jöttünk haza. Köszönjük János atyának a szép szentmisét, és a felgyői hívek „fogadó” szeretetét! A jó Isten áldását kérem rájuk továbbra is!

Szivák Györgyné

JÉZUS SEBEKET GYÓGYÍT

Fordulj a szeretet forrásához és mélyedj el benne!
 Ő az, ki meggyógyítja sebeinket,
 Ő az, ki feltétel nélkül szeret minket!
 Isten parancsa az útjelző, ha ezen az úton jársz nincs mitől félned.
 Szeretetéből szeretetet kérhetsz, végtelen türelméből türelmet.
 Ha kifogy az emberi jószág a szívedből, kérj Tőle!
 Ő a gondoskodó, merülj el benne!
 Ő él, előtte éled életed,
 Elrejtőzni előle nem lehet.
 Jósága végtelen, türelme kimeríthetetlen.
 Szeretete kiapadhatatlan, mert Ő maga a szeretet.
 Bízz Benne, Ő él, nem küld el soha,
 Bízd rá szívedet, mondd el neki titkaidat, ne félj, Ő megőrzi azokat!
 Bízz irgalmas szeretetében, mert maga az irgalom.
 Megbocsát, sebeket gyógyít,
 Nézz Rá, hisz Ő maga is csupa seb!
 Ő az, ki megért, hisz átélte már a szenvedést.
 Köztünk járt és megmutatta az utat.
 Járj nyomában, szeresd, mert ő előbb szeretett.

Horváthné Szabó Mária

A JÉZUS SZÍVE IMACSOPORT A SZENTESI SZENT ANNA TEMPLOM BÚCSÚJÁN

Július 30-án tartották Szentesen a Szent Anna templom búcsúját. A vendég Bogdán József atya volt, aki a vajdasági Fehértemplom község Szent Anna templomának plébánosaként 300 kilométerről érkezett Szentesre.

József atya elmondta, hogy náluk az igehirdetés három nyelven történt - cseh, horvát, magyar -, de mára már csak cseh és horvát nyelven tart misét, mert a magyarok és katolikusok elhagyták a vidéket. Az atya megkérdezte hittanosaikat, hogy ki szeretne magyar nyelvet tanulni, és nagyon örült, amikor egy kislány jelentkezett, aki boldog volt, hogy magyarul tanulhat. Filiái 10-15 km-es körzetben vannak.

József atya nagyon szép szentmisét tartott, én végig sírtam. Megköszönte a meghívást a szentesi dr. Gruber László plébános atyának, aki minden résztvevőt szeretettel üdvözölt.

A templom tele volt hívekkel. Örömmel és feltöltődve jöttünk haza! Istenem, úgy elgondolkodtam rajta, milyen nehéz lehet József atya élete, de ő oly boldogan mesélt mindennapi munkájáról!

Hazajövetelünk alatt „élménybeszámolót tartottunk”, elmondtuk egymásnak, hogy kit hogyan érintett meg a szentmise.

Köszönöm Jézusom, hogy szólítottál, hogy én is részt vehettem testvéreimmel ezen a szép szentmisén!

Szivák Györgyné

OKTÓBERI AJTATOSSÁG

Szeretettel várjuk a kedves híveket október hónapban a szentmisék előtt, 16,15 órakor kezdődő rózsafüzér imádkozásunkra.

Kérjük együtt égi Édesanyánknak a közbenjárását!

KERESZTELÉS

2017. július 9.

Nédó Hanna Hajnalka

2017. augusztus 6.

Harmai Bence István

2017. augusztus 13.

Ferkovics Krisztián Szabasztian

2017. július 16.

Bugyi Ádám

Kővágó Marcell

Kárászi Noémi Borbála

2017. augusztus 12.

Mihály József, Mihály Richárd

Kacziba Anita, Kacziba Katalin

Schal Izabella

2017. július 30.

Mészáros Ákos, Palásti Zalán

2017. augusztus 6.

Deák Máté Róbert

2017. augusztus 13.

Búza Alex István,
Ferkovics Alisa Melinda,
Ferkovics Hanna Fatima,
Ferkovics Mirella Kiara

2017. augusztus 19., Bokros

Gyovai Letícia

2017. szeptember 10.

Pap Máté

2017. szeptember 17.

Fodor Dávid

2017. szeptember 24.

Forgó Noémi

HÁZASSÁGKÖTÉS

2017. szeptember 9., Bokros

Dömök Zoltán - Kocsis Anita

2017. szeptember 16.

Csonka Imre - Sebestyén Anita

GONDOLATOK LISIEUX-I SZENT TERÉZRŐL

Isten minden embert elhív valamilyen hivatásra, legyen az kis vagy nagy lélek. Amikor a Szentlélek betölt bennünket, minden átértékelődik a szívünkben, így nyitottá válunk arra, hogy felismerjük hivatásunkat.

Kis Szent Teréz alig 14 éves, amikor átjárja Isten Lelke és megváltozik. Legyőzi minden ragaszkodását és Isten szeretetében kezd el élni. Egyszer az imakönyvből kiesett képen azt vette észre, hogy elmozdult a keresztre feszített Jézus képmása. Láta, hogy keze átszúrva, és vér folyik belőle. A szétroncsolt kézen lévő nyílt seb

látványa mélyen belevésődött lelkébe, és új érzelmeket keltett benne. Üdvösségünk nagy árara, a drága vére gondolt, amelynek értékét oly kevesen ismerik. Elhatározta, hogy mindig a Kálvárián marad és összegyűjti Jézus vércseppjeit, hogy a lelkek javára fordítsa. Az Úr nyomban megmutatta, hogy mennyire kedves Teréz törekvése.

Egy kegyetlen gyilkosról hall, akit tettéért fejesztésre ítélték. Ez a Pranzini nevű ember meghal a verpadon és azután? Jön az örök kárhozat? Úgy érezte mindenképpen segítenie kell e léleknek. Tudatában volt, hogy ő maga nem tehet semmit. Érdemeit egyesítette Jézus vérével, és így ajánlotta fel őket a Mennyei atyának a megtévelyedett üdvösségéért. A halálraítélt az utolsó pillanatban, megcsókolta Krisztus keresztfjét. Pranzini volt Teréz jobb latorja.

Kérjük az Urat, hogy mi is ilyen komolyan vegyük a Szent Vér gyógyító erejét! A legbűnösebb embert is vigyük Jézus elé, hogy lemoshassa Vérével, testének-lelkének gyógyulására!

Uram, most Hozzád visszük a mai Pranziniket, hogy Véred üdvözítő erejében új életre keljenek!
Horváthné Szabó Mária

ELHUNYTJAINK

+Németh Jánosné szül: Varga Mária Magdolna

+Gyovai Lajos

+Szili Ferenc

+Mácsai Imre

+Bánfi Sándor

+Polyák István

+Túri Ferenc

+Varga Ferencné szül: Szabados Ilona

+Jurena Józsefné szül: Pap Etelka

+Lantos Jánosné szül: Kollát Margit

+Forgó Mihályné szül: Balogh Szabó Ilona

+Berényi Mihályné szül: Varga Erzsébet

+Bodor István

+Hajdú Mihályné szül: Boda Mária

+Balog István

+id. Gulyás Sándor

+Vas György

Adj, Uram, örök nyugalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik, Nyugodjanak békében. Amen.

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN

Szent József templom:
Nagyboldogasszony templom:
Szent Rókus templom:
Bokros, Szent László templom:
Felgyő, Szent István templom:

Hétfő, Szerda, Péntek, Szombat: **17.00 óra**, Vasárnap: **8.30 óra**.
 Kedd, Csütörtök, Péntek, Szombat: **18.00**, Vasárnap: **10.00 és 18.00**.
 Szombat: **18.00 óra**.
 Vasárnap: **15.00 óra**.
 Vasárnap: **11.30 óra**.

A TERMÉNYEK MEGÁLDÁSA

Az október első vasárnapján tartott szentmisére a hívek elhozták terményeiket, és hálát adtak Istennek, hogy mindezt megtehették. Az oltár elé helyezett megtermelt javakat Kovács János atya áldotta meg.

NAGYBOLDOGASSZONY ÜNNEPE

Főtisztelendő Németh László esperes celebrálta a búcsúi szentmisét augusztus 13-án, vasárnap a Nagyboldogasszony templomban. Szűz Mária halálát és mennybevételét, vagyis égi születésnapját ünnepelték ezen a napon.

Mindenszentek napján, november 1-jén szerdán 14.00 órakor szentmisét tartunk elhunytjainkért a csongrádi temetőben. A szentmise után sírszentelés lesz. Kérjük, hogy akik sírszentelést kérnek, előre jelezzék a plébánián!

Jézus Szíve imaóra minden hónap első csütörtökén 15.00 órától a Szent József templomban.

Gitáros Szentségimádás minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után 17.30 órától a Szent József templomban.

CSERKÉSZET

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián is működő **553. sz. Szent Imre herceg cserkészcsapat**. A foglalkozásokról érdeklődj Száraz Andrásnál!

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON

Szent József Plébánia:

Hétfő, szerda, péntek: **16.00 – 17.00 óra**

Nagyboldogasszony Plébánia:

Hétfőtől – péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

CSOKI

A Csongrádi Katolikus Ifjak közösség várja a fiatalokat **szombat esténként 19.00 órai kezdettel** az egyik héten a Nagyboldogasszony plébániára, míg a másik héten a Szent József plébániára.

KÖSZÖNETET MONDUNK mindazoknak, akik munkával, vagy adományokkal támogatták egyházunk életét, működését. Isten fizesse meg!

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma Karácsonyra jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait december 5-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

HARANG-SZÓ 54. szám

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.
 Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Tótsi Bálint plébános

Szerkesztő: Túriné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád